

Arrest

nr. 316 302 van 12 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 oktober 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2002.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 21 juli 2019. Op 24 juli 2019 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 november 2020 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 19 november 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing “*kennelijk ongegrond (artikel 57/6/1, §1*

tweede en derde lid)". Deze beslissing wordt door de Raad bevestigd in een arrest van 21 juni 2021 met nummer X.

Verzoekende partij keerde terug naar Albanië, maar verklaart het Rijk opnieuw binnengekomen te zijn op 25 april 2024. Op 21 mei 2024 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit is de bestreden beslissing van de commissaris-generaal van 10 juli 2024:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit Bulqizë. Uw familie had financiële problemen. U verliet Albanië op zestienjarige leeftijd op zoek naar een betere toekomst. Toen u in 2019 wilde terugkeren naar Albanië werd dit door uw ouders verboden omdat, zo werd u gezegd, uw oudere broers [L.] en [A.] twee of drie jaar eerder in een conflict verzeild waren geraakt met enkele andere personen. Uw broers waren gevlucht naar Griekenland en uw ouders bleven binnenshuis. U diende op 24 juli 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in uit vrees om geïsoleerd te worden door de personen met wie uw broers in conflict zijn. Op 23 november 2020 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp uw beroep bij arrest van 21 juni 2021 en oordeelde dat er aan uw relaas geen enkel geloof gehecht kon worden.

Begin 2024 keerde u terug naar Albanië. Enkele maanden later kwam u opnieuw naar België, alwaar u op 21 mei 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming indiende. In het kader van onderhavig verzoek haalt u aan dat u in 2006 samen met uw oom [R.R.] in een café zat toen uw oom ruzie kreeg met een andere man. Uw oom schoot zijn belager neer. Het voor u onbekende slachtoffer raakte verlamd. U werd hierna vaak achtervolgd op weg naar school. U stelt voorts dat tijdens uw verblijf in Albanië begin 2024 op een zekere dag, toen u met vrienden ging wandelen in de bergen, beschoten werd door een aantal gemaskerde mannen. U bleef nadien een maand lang thuis alvorens terug naar België te vertrekken. U stelt dat u geïsoleerd wordt in de bloedwraak waarin u uw oom, die in 2008 overleed, na de schietpartij in 2006 verwickeld was geraakt. Ter ondersteuning van uw huidige verzoek legt u uw Albanees rijbewijs neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In zoverre u met uw stelling dat uw problemen bij uw terugkeer naar Albanië begin 2024 er nog waren (verklaring volgend verzoek d.d. 11 juni 2024, vraag 17) verwijst naar de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming – het conflict tussen uw broers en enkele onbekenden dient benadrukt te worden dat er in het kader van uw vorig verzoek door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing werd genomen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp uw beroep bij arrest van 21 juni 2021 en oordeelde dat er aan uw relaas geen enkel geloof gehecht kon worden. U diende geen cassatieberoep in tegen dit arrest. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met

betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Aangaande uw stelling dat de bloedwraak waar uw oom in 2006 in verwickeld zou zijn geraakt op u terecht zou zijn gekomen (verklaring volgend verzoek d.d. 11 juni 2024, vraag 17 en 20) dient voorts vastgesteld te worden dat er hieraan geen enkel geloof gehecht kan worden. Vooreerst kan er in dit verband opgemerkt worden dat u in het kader van uw eerste verzoek reeds een bloedwraak opwierp waaraan niet het minste geloof gehecht kon worden. Dit ondermijnt uw huidige beweringen reeds op voorhand, temeer uw rechtvaardiging voor uw nalaten om hierover destijds reeds te verhalen – u durfde dit niet omdat u minderjarig was (verklaring volgend verzoek d.d. 11 juni 2024, vraag 17) - absoluut niet kan overtuigen. Niet alleen was u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond op 9 november 2020, reeds meerderjarig, ook kan er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij spontaan en zo snel mogelijk alle motieven opwerpt. Voorts dient er vastgesteld te worden dat u geen enkel (begin van) bewijs voorlegt ter ondersteuning van uw verklaringen over de gebeurtenissen in 2006, de achtervolgingen tijdens uw jeugd, uw terugkeer naar Albanië begin 2024 en de schietpartij waar u enkele maanden geleden slachtoffer van geworden zou zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 11 juni 2024, vraag 17). Tot slot moet ook benadrukt worden dat u het slachtoffer van de schietpartij, en aldus ook de personen die bloedwraak op u zouden willen plegen, niet kent (verklaring volgend verzoek d.d. 11 juni 2024, vraag 17), hetgeen nochtans kennis is die redelijkerwijs verwacht kan worden. Aldus maakt u uw bewering dat u gevisieerd wordt in het kader van een bloedwraak niet aannemelijk.

Uw rijbewijs is een indicatie voor uw identiteit.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. De verwerende partij stelt dat het beroep van de verzoekende partij bij de Raad tegen de bestreden beslissing laattijdig en bijgevolg kennelijk niet-ontvankelijk is. Zij stelt in haar verweernota dat de bestreden beslissing op 11 juli 2024 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats zijnde “5000 Namen, Rue Dewez 2”. Volgens haar is dinsdag 16 juli 2024 als derde werkdag derhalve de dag van de kennisgeving en de eerste dag van de beroepstermijn, zodat donderdag 25 juli 2024 de vervaldag is. Het ingediende beroep van de verzoekende partij op 26 juli 2024 is volgens de commissaris-generaal laattijdig en bijgevolg kennelijk onontvankelijk.

2.2 Artikel 39/57, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tegen deze beslissing bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast: *“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen : [...] 2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst; [...] De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”*

Na een grondige lezing van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op donderdag 11 juli 2024 per aangetekende zending werd verstuurd. De *dies a quo* wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf dinsdag 16 juli 2024 over tien dagen om een beroep in te leiden zodat donderdag 25 juli 2024 de laatste nuttige dag is. Het verzoekschrift werd echter slechts ingediend op 26 juli 2024. Het beroep werd bijgevolg laattijdig ingediend. De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (*cf.* RvS 18 juni 2004, nr. X). De exceptie van laattijdigheid werd door de commissaris-generaal terecht opgeworpen en vindt steun in de stukken van het administratief dossier.

2.3. Van de vaststelling van de niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoekende partij brengt echter geen elementen aan die zouden kunnen wijzen op overmacht.

3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat het door de verzoekende partij op maandag 26 juli 2024 ingediende beroep, werd ingediend buiten de beroepstermijn. Aldus is het beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,
M. DENYS,

kamervoorzitter
griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS